

Беларускі Універсітэт

ВЫДАЕЦЦА
3 1935 г.

ОРГАН ПАРТКОМА, РЭКТАРАТА, МЯСЦКОМА, КАМІТЭТА КАМСАМОЛА І ПРАФКОМА
БЕЛАРУСКАГА ОРДЭНА ПРАЦОУНАГА ЧЫРВОНАГА СЦЯГА
ДЗЯРЖАУНАГА УНІВЕРСІТЭТА ІМЯ У. І. ЛЕНІНА

ЧАЦВЕР

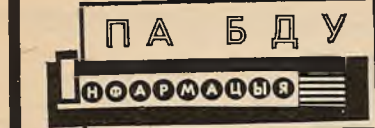
10

САКАВІКА

1977 г.

№ 8 (1158)

Цана 2 кап.

У партыйных арганізацыях

Аб выніках зімовай экзаменацыйнай сесіі на першым курсе ішла размова на чарговым партыйным сходзе фізічнага факультэта.

З дакладам перад камуністамі выступіў намеснік дэкана А. Чупрыгін. У спрэчках прынялі ўдзел сакратары камсамольскіх бюро патокаў, загадчык кафедры агульнай фізікі А. Саржэўскі і інш. Сход звярнуў увагу партбюро на неабходнасць далейшага паляпшэння ідэйна-выхаваўчай і вучэбнай работы з першаккурснікамі.

Камуністы факультэта прыкладной матэматыкі абмеркавалі вынікі экзаменацыйнай сесіі. На сход быў запрошан увесь прафесарска-выкладчыцкі састаў факультэта. Дэкан ФПМ прафесар Я. Іваноў, дацэнт кафедры вышэйшай матэматыкі А. Наумовіч, намеснік сакратара партбюро А. Мішук і інш. гаварылі аб самым надзённым — павышэнні паспяхоўнасці студэнтаў-матэматыкаў.

Дружба мацнець

Доўгі час існуюць сяброўскія сувязі паміж студэнтамі нашага ўніверсітэта і студэнтамі ГДР. Нядаўна наш універсітэт наведала група студэнтаў Берлінскага, Іенскага і Лейпцыгскага ўніверсітэтаў. На сустрэчы з сябрамі аб гісторыі нашага ўніверсітэта, аб яго працоўных і навуковых поспехах расказаў намеснік сакратара партыйнай арганізацыі ўніверсітэта У. Навумовіч, а намеснік сакратара камітэта камсамола па ідэалагічнай рабоце Г. Хухлындзін пазнаёміў гасцей з работай камсамольскай арганізацыі.

Потым нямецкія студэнты аглядзелі наш універсітэт: яны пазнаёміліся з фотавыстаўкай у галоўным корпусе, наведалі вылічальны цэнтр, геалагічны і заалягічны музеі.

С. БУЛАЦКІ,
студэнт I курса факультэта
журналістыкі.

Вучоба актыву СНТ

Дзесяць дзён працягвалася на турбазе «Ждановічы» вучоба актыву студэнцкіх навуковых таварыстваў ВУ рэспублікі.

У саставе дэлегацыі Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта было адзінаццаць чалавек, прадстаўляюшых усе факультэты. Удзельнікам вучобы працытаны лекцыі аб арганізацыі навукова-даследчай работы. Быў часткова абагульнен вопыт развіцця студэнцкай навуковай творчасці ў вышэйшых навучальных установах Беларусі, вызначаны асноўныя напрамкі далейшага ўдасканалвання работы па прыцягненню студэнтаў да навуковай творчасці.

Вучоба дала новы штуршок актыву СНТ для паляпшэння якасці работы, метадычна ўзброіла, падрыхтавала да новых крокаў на шляху навуковай творчасці.

В. ВАРАБ'ЁУ,
студэнт.

У прафкоме

Адбылося пасяджэнне прафкома БДУ, на якім была зацверджана смета на 1977 год. Члены прафкома падзялілі вынікі сваёй работы за мінулы год. Асобная ўвага была ўдзелена рабоце камісіі грамадскага кантролю па паляпшэнню работы студэнцкіх сталовых. З дакладам па гэтым пытанню выступіў В. Галоўчыц, студэнт III курса біяфака.

Н. ЛЕБЕДЗЕВА.

4 сакавіка адбыўся сход актыву БДУ, прысвечаны падвядзенню вынікаў сацыялістычнага спаборніцтва паміж факультэтамі і падраздзяленнямі ўніверсітэта. Перад прысутнымі з аналізам ходу сацыялістычнага спаборніцтва выступіў рэктар ўніверсітэта прафесар У. СІКОРСКІ. Ён уручыў пераходны Чырвоны сцяг ўніверсітэта пераможцу спаборніцтва — факультэту радыёфізікі. Вы-

пелы і ганаровыя граматы ўніверсітэта атрымалі калектывы, заняўшыя другое і трэцяе месцы. Шэраг арганізацый, кафедраў, служб і асобных таварышаў таксама ўзнагароджаны ганаровымі граматамі рэктарата і парткома.

Матэрыялы сходу актыву ўніверсітэта будуць апублікаваны ў наступным нумары.

Надзённым пытанні, звязаным з падрыхтоўкай да слаўнага юбілею Савецкай улады, яго дастойнай сустрэчы, абмеркавалі камуністы гістфака на чарговым сходзе.

Уся шматбаковая дзейнасць партарганізацыі факультэта была адлюстравана ў дакладзе «Аб 60-й гадавіне Вялікай Кастрычніцкай сацыялістычнай рэвалюцыі» і задачы партыйнай арганізацыі гістарыч-

нага факультэта», які падрыхтаваў доктар філасофскіх навук В. Сцёпін. У спрэчках па данладу выступілі кандыдат гістарычных навук К. Осіпаў,

най камсамольскай групе — падшэфны клас». Гэта ініцыятыва была падтрымана на ўсіх камсамольскіх сходах, якія

партгрупорг аддзялення гісторыі У. Чумакоў, партгрупорг IV—V курсаў М. Аўхімовіч, выкладчык кафедры палітэканоміі В. Ожагаў, член камсамольскага бюро А. Лабанон, аспірантка Г. Ільяшчун.

Сход абмеркаваў і зацвердзіў мерапрыемствы партбюро і дэканата гістфака па дастойнай сустрэчы 60-годдзя Вялікага Кастрычніка.

цоўнае лета 1977 года пад лозунгам «Кожнаму СБА—ударную справу»

Аб актыўнай жыццёвай пазіцыі камсамольцаў ўніверсітэта гаворыць і тое, што на кафедральных сходах фізфака і ФПМ было вырашана дабіцца ў гонар 60-годдзя Вялікага Кастрычніка стопрацэнтнай пас-

ПА ІНІЦЫЯТЫВЕ СХОДУ

факультэтах сход быў праведзены на кафедрах і курсах).

На сходах прысутнічалі ветэраны Вялікай Айчыннай вайны, прадстаўнікі партыйных арганізацый, выкладчыкі факультэтаў. У камсамольцаў II курса гістфака (сакратар Г. Храпко) быў Герой Савецкага Саюза, прафесар А. А. Філімонаў, а на камсамольскім сходзе НДІ ФПМ (сакратар Ю. Новікаў) прысутнічаў акадэмік А. Н. Сеўчанка.

У перыяд Усесаюзнага сходу ў камсамольскай арганізацыі БДУ нарадзілася некалькі цікавых ініцыятыв і пачынанняў. На сходзе камсамольцаў мехмата (сакратар В. Прокашава) была ўзнята ініцыятыва «Кож-

прайшлі ва ўніверсітэце. Першаккурснікі гістфака (сакратар У. Дзямідчык) вырашылі праводзіць дэкады, прысвечаныя саратнікам Ільіча пад дэвізам «Памяці герояў Кастрычніка будзем дастойны». У плане гэтых дэкад — сустрэчы, гутаркі, тэматычныя вечары, суботнікі.

Другаккурснікі гістфака паставілі сваёй задачай у гонар 60-годдзя Вялікага Кастрычніка дабіцца выканання закліку «Кожны студэнт — значкіст ГПА».

На камсамольскім сходзе факультэта радыёфізікі была ўзнята ініцыятыва «Кожны выдатнік—актывіст — грамадскі работнік». Акрамя таго, сход прыняў рашэнне правесці пра-

пяховасці студэнтаў па грамадскіх дысцыплінах у час летняй сесіі.

На камсамольскім сходзе НДІ ФПМ прынята рашэнне завяршыць двухгадовы план дзесяціпяцігодкі да 7 лістапада гэтага года.

Камсамольцы хіміфака прынялі абавязальства правесці ў сакавіку нядзельнік і заробленыя на ім сродкі накіраваць у фонд будаўніцтва мемарыяльнага комплексу, прысвечанага вядомым дзеячам рэвалюцыі.

Акрамя ўсіх гэтых ініцыятыв і пачынанняў, на Усесаюзным камсамольскім сходзе камсамольцы ўніверсітэта прынялі планы мерапрыемстваў па дастойнай сустрэчы 60-годдзя Савецкай улады.

ПАВЫСІЦЬ ДЗЕЙНАСЦЬ

У рабоце штаба «КП» ўніверсітэта і факультэцкіх штабаў і пастоў «КП» удзельнічаюць каля 130 «пражэктарыстаў», якія дапамагаюць дэканатам, партыйным і грамадскім арганізацыям у рабоце па павышэнню вучэбнай дысцыпліны і паспяхоўнасці, беражлівых адносін да сацыялістычнай маёмасці.

Універсітэцкія «пражэктарысты» знаходзяцца ў пастаянным пошуку. Толькі за мінулы семестр гэтага навучальнага года былі праведзены 63 рэйды па правярцы наведвання студэнтамі лекцый і семінарскіх заняткаў, санітарнага стану аўдыторыі і пакояў у інтэрнатах. У гэтых рэйдах прымаюць удзел партыйныя, камсамольскія, прафсаюзныя актывісты.

Аснова работы камсамольскага кантролю — галаснасць. Таму штаб «КП» ўніверсітэта ўдзяляе арганізацыі галаснасці асноўную увагу. За мінулы семестр «пражэктарысты» выпусцілі 125 нумароў «КП», «маланан» і «баявых лісткоў».

Добра пастаўлена работа штабаў «КП» на ФПМ (старшыня П. Якаўлеў), біялагічным (старшыня Е. Прасвірніна) і гістарычным (старшыня В. Заварын) факультэтах.

Аднак ёсць у нас і недахопы. На нізкім узроўні вядзецца работа «Пражэктара» на філалагічным факультэце (старшыня А. Радзюк). Там не захоўваюцца мінулыя выпускі «КП», дрэнна вядзецца дакументацыя. Штаб «КП» радыёфізічнага факультэта (старшыня А. Паўлюскі) не вядзе барацьбу з недахопамі. Яго члены звялі сваю работу да выпуску «маланан» і дубліравання бюлетэня штаба працоўных спраў. Агульны недахоп шэрагу штабаў — слабая дзейнасць выступленняў «КП». Старшыні штабаў павінны так арганізаваць сваю работу, каб на кожнае выступленне «КП» паступала рэагванне. Гэта магло б значна павысіць эфектыўнасць нашых выступленняў.

Штаб «КП» ўніверсітэта пастаянна праводзіць вучобу

«пражэктарыстаў». Але, на жаль, не заўсёды некаторыя штабы прысылаюць на гэтыя заняткі сваіх прадстаўнікоў. Так, на адны з апошніх заняткаў не з'явіліся члены штабаў «КП» геаграфічнага (старшыня Н. Жуноўская), фізічнага (старшыня Б. Клімовіч), хімічнага (старшыня А. Гавядзінаў) факультэтаў. Камітэтам камсамола гэтых факультэтаў належыць узмацніць кантроль за работай і дысцыплінаванасцю членаў сваіх «КП».

А. ЗЕЛЬДЗІН,
член штаба «КП»
ўніверсітэта, студэнт
факультэта журналістыкі.

3 Арменіі— лаўрэатамі

Фестываль «Палітычная песня-77», які адбыўся ў Ерзване ў канцы лютага, сабраў 40 дэлегацый з Балгарыі, Венгрыі, ГДР, Польшчы, Румыніі, ЧССР, ЗША, СССР.

У конкурсных выступленнях прыняла ўдзел вакальная група нашага ўніверсітэта. Яна стала лаўрэатам фестывалю і была ўзнагароджана дыпламам. А ўдзельніца вакальнага трыо А. Зайцава дабілася поспеху і ў конкурсе салістаў. Яна заняла ганаровае III месца. Фестываль у сталіцы Арменіі стаў сапраўдным форумам моладзі свету. Выканаўцы палітычнай песні сустракаліся з працаўнікамі народнай гаспадаркі Армянскай ССР, працавалі на будаўніцтве Палаца моладзі, выступалі з канцэртнымі праграмамі ў Ерзванскім політэхнічным інстытуце.

А. СЯДЗЯКА,
кіраўнік дэлегацыі БДУ.

Семинар на сяле

Нядаўна агітбрыгада студэнтаў і выкладчыкаў кафедры фізвыхавання і спорту БДУ імя У. І. Леніна выязджала ў Стаўбцоўскі раён з мэтай правядзення семінара з трэнерамі і выкладчыкамі фізвыхавання школ раёна.

У актавай зале Нова-Свержанскай школы перад актывам раёна выступілі выкладчыкі з паведамленнямі аб тактыцы і перспектывах сучаснага футбола, акрабяткі і спартыўнага арыентавання. Трэнерам секцыі арыентавання перададзены метадычныя матэрыялы і праграмныя нарматывы па арыентаванню, дзе выкладзены структура ўрокаў па арыентаванню, класіфікацыя, прыкладныя нормы.

Другая частка праграмы семінара ўключала выступленні ўдзельнікаў мастацкай самадзейнасці і паказальныя выступленні штангістаў, акрабатаў, барцоў, гімнастаў.

Асаблівую цікавасць выклікала выступленне чэмпіёна свету па акрабятцы В. Біндэра. Яго трэнер Г. Трусаў расказаў аб метадах падрыхтоўкі свайго вучня. Гледачы цёпла прынялі вольныя практыкаванні кандыдата ў майстры спорту па мастацкай гімнастыцы вучаніцы 6-га класа І. Кубушкі.

Шмат эмоцый выклікалі выступленні членаў агітбрыгады. У заключэнне канцэрта кіраўнік агітбрыгады старшы выкладчык кафедры М. Петручэна з прафесійным майстэрствам выканаў акрабятчыны танец найскіх хлопчыкаў.

Гаспадары цёпла падзякавалі за выступленне агітбрыгады.

В. АКІМАЎ,
выкладчык кафедры
фізвыхавання і спорту.

КАМСАМОЛЬСКИ ВАЖАК

Калі гавораць словы «камсамольскі важак», уяўляецца моцны, непахісны і валявы чалавек, які не падвядзе ў цяжкую хвіліну, здольны ісці на суперак цяжкасцям.

Мне ж прадставілі проста сімпатычную дзяўчынку з доўгімі валасамі.

Як выявілася з размовы, Наташа Васіленка працуе другі год камсоргам групы на хімфаку. Рыхтуецца стаць настаўніцай.

— У нас у групе 24 дзяўчыны, — гаворыць яна, усміхаючыся, — жывем па-сяброўску і весела. Народ падабраўся запальчывы, з агеньчыкам. З такімі не засумуеш!

На пытанне, ці хапае ёй часу, каб сумяшчаць грамадскую нагрузку і вучобу, а Наташа займаецца на «добра» і «выдатна» і атрымлівае павышаную

стыпендыю, яна адказвае, што ёй дапамагае спорт. Наташа захапляецца лёгкай атлетыкай.

— Заняткі ў сечы ніколькі не пераінкаджаюць вучобе і грамадскай рабоце, — працягвае Наташа, — спорт дапамагае мне стаць больш сабранай. Ён неяк бадзёрыць, уздымае настрой. А калі ў чалавека добры настрой, усе справы ідуць цудоўна.

Рознабаковы і ўнутраны свет інтарэсаў Наташы. Яна можа падоўгі і з натхненнем гаварыць аб тэатры, музыцы, прэм'еры новага фільма. Будзе ўпарта і горача спрачацца на тэмы мастацтва, адстойваючы сваю думку па якому-небудзь пытанню. Вось такі яна камсорг, Наташа Васіленка!

В. ДЗЬЯКАЎ.

ЗАХАПЛЕННЕ

Шосты год вучыцца ва ўніверсітэце в'етнамская дзяўчына Фам Тхі Нью Ань. За гэты час у яе з'явілася шмат сапраўдных сяброў — студэнтаў.

Вялікая дружба абуджае ў чалавеку ўсё лепшае. Так здарылася і з Нью Ань. Ніколі раней яна не мела патрэбы выказаць свае эмоцыі, пачуцці ў фарбах. І раптам пацягнулася да выяўленчага мастацтва, узяла ў рукі аловак, пэндзлі. Увесь вольны час Нью Ань стала праводзіць ля мольберта. Больш за ўсё ёй падабаецца пісаць партрэты сяброў. Рускія, беларусы, немцы, кубінцы — усе яны ахвотна пазіруюць маладой мастачцы.

Захапленне перайшло ў сур'ёзны за-

нятак жывапісам. Дапамогу ва ўдасканаленні майстэрства аказваюць дзяўчыне беларускія прафесійныя мастакі. Два гады назад Нью Ань стала членам Мінскага гарадскога клуба самадзейных мастакоў і народных умельцаў. У партрэтах балгаркі Любы, немкі Рэгіны, в'етнамскі Суан Занг і іншых Нью Ань здолела прыкмеціць і перадаць рысы характару, багаты ўнутраны свет.

Нью Ань заканчвае фізфак. Яна — біяфізік. Але і маляванне цяпер назаўсёды ўвайшло ў яе жыццё. Разам з дыпламам дзяўчына павязе на радзіму цяло сэрцаў сваіх шматлікіх сяброў з розных краін свету, а больш усяго, канешне ж, — з Савецкай Беларусі, якая стала ёй роднай і блізкай.

Ч. ІВАНОЎ.

Машу Мітраховіч шыню убачыла на 1 верасня. Звычайна, такая, як і ў нас, была ўсталявана ўсталяваная, што прымушае ўвагу. Потым міушыся бліжэй, я ла, што гэта — зрабіць к... не рае. Неа... ды спраў бачна была ў яе руху, у кожным Але чалавек лепш за знаецца ў сваіх дзея

...«Бульба». Перш асабліва цяжкія. Ал было маё здзіўленне, убачыла, як Марыя

Наша вучоба ў СССР

У БДУ імя У. І. Леніна ў гэтым навучальным годзе займаюцца 288 студэнтаў, аспірантаў і стажораў з 26 замежных краін.

На першым пасяджэнні савета дружбы ў гэтым семестры мы гаварылі аб выніках зімовай сесіі. Вынікі сведчаць аб тым, што замежныя студэнты, стажоры і аспіранты ўпарта вучацца. Іх мэта — вярнуцца на сваю радзіму высокакваліфікаванымі спецыялістамі. Сярод замежных навучэнцаў 52 выдатнікі; 38 студэнтаў займаюцца на «добра» і «выдатна», 3 студэнты — на «здавальняюча».

Віншуючы выдатнікаў з поспехамі ў вучобе, мы хочам падзякаваць усім выкладчыкам БДУ, якія аказваюць усебаковую дапамогу замежным навучэнцам.

На жаль, трое з нашых студэнтаў атрымалі незадавальняючы адзнакі. Мы думаем, што не толькі ў іх, але і ў тых, хто вучыцца здавальняюча і добра, ёсць магчымасць палепшыць паспяховасць. З гэтай мэтай праводзіцца абмен вопытам у акадэмічных групах, аб гэтым гавораць на нарадах дэканата па рабоце з замежнымі навучэнцамі.

Замежныя студэнты і стажоры вывучаюць грамадскія навукі сумесна з савецкімі студэнтамі. Самыя таленавітыя з іх прымаюць удзел у рабоце навукова-даследчых гурткоў і выступаюць з цікавымі дакладамі.

У першым семестры скончылі напісанне кандыдацкіх дысертацый і абаранілі іх два аспіранты з НРБ і два аспіранты з НРВ.

Вось што хацелася сказаць аб рабоце нашага савета дружбы.

Мы жадаем усім савецкім і замежным студэнтам, стажорам і аспірантам моцнага здароўя, выдатных поспехаў у вучобе, радасці і шчасця ў маладым студэнцкім жыцці.

Таця МІШ,
старшыня савета дружбы,
аспірантка з ГДР.

ЗАМЕСТ ПРАДМОВЫ

Добрыя словы пра газету хімфакаўскага студсавета я чуў і раней, але адносіўся да гэтага скептычна. Хімікі... і газета. Быў упэўнены, што яны задужа народ сухаваты, рацыяналістычны. І як быў уражан, калі убачыў маляўніча аформленую, змястоўную газету «Хімік». Яна была прымацавана пры ўваходзе на паверх з разлікам, што з артыкуламі пазнаёмяцца не толькі хімікі, але і суседзі па паверхах — журналісты, географы. Эдзівіла і іншае: нумар поўнасю, што не заўсёды стрэнеш у газетах астатніх студсаветаў, быў прысвечан надзённым пытанням жыцця студэнтаў, іх хвалюючым праблемам.

Не ведаю чаму, але мяне зацікавіў гэты артыкул: «Падводзячы вынікі, абмяркоўваем будучае». Аўтар яго — Люба Самахавец — расказала пра работу ідэалагічнага сектара студсавета хімічнага факультэта. У артыкуле пералічаліся сустрэчы з людзьмі цікавых біяграфій — падпалкоўнікам КДБ В. Кляшанавым, адвакатам Н. Ляшчынскай...

Адшукаць Любу было не так складана, як уяўлялася спачатку. Дапамагла дзяжурная паверха, пры гэтым з гонарам падкрэслішы:

— Калі ласка, вось тут і жыве наша Люба.

ПЕРШАЕ ЗНАЁМСТВА

— Гэта вялікая памылка. Ніякі я не актывіст. Нават не ведаю, што і казаць... У адным супадае: Любай клічуць мяне, у «Хімік» пісала і за ідэалагічную работу студэнцкага савета адказваю, але... — паціскаючы плечуком, здзіўлена глядзела на мяне чарнявая дзяўчына.

Кніга—для роздуму

Няважна, што ў канцы гэтай невялікай кніжкі стаяў радок: «Для дзяцей старэйшага школьнага ўзросту». Странная вобразка з некалькі двухсэнсоўным загалоўкам «Ключыкі і ключ» мільгала ў руках выкладчыкаў і студэнтаў... А неўзабаве аўтар кнігі Ірына Клімашэўская была ў гасцях у студэнтаў-журналістаў.

Ірына Уладзіміраўна скончыла Літаратурны інстытут імя Максіма Горкага ў Маскве. Была супрацоўнікам газет «Знамя юности», «Савецкая Беларусія». Цяпер яна член рэдкалегіі біюлетэня «Архітэктар».

Кніга «Ключыкі і ключ» — дарагая для аўтара. Сабраныя тут гутаркі пісаліся ў розны час і па розных прычынах. У адным выпадку асновай аказвалася цікавая размова, сустрэча, у іншым — пісьмо. Розныя людзі, розныя твары, характары. Адно аказвалася назменным і агульным — узрост суб'ектаў. Усе яны знаходзіліся ў той пары жыццёвага пачатку, калі яшчэ многае бачыцца ў размытым святле раніцы, калі яшчэ так часта хочацца спытаць да-

рогу, каб не заблудзіцца на выпадковых падманых сцяжыніках...

Размова ішла ад пытання, пастаўленага з усёй катэгарычнасцю юнацтва: «Ці трэба верыць людзям?», да маральна-этычных, сацыяльных праблем, ад невялікага расказа аб песімістычным няўдачніку да патрабаванняў штохвіліннага самакантролю і самавыхавання.

І ўсё ж — па словах Ірыны Уладзіміраўны — гутаркі аб выхаванні пачуццяў не дадуць вычарпальнага адказу на ўсе пытанні. Колькі б мы ні гаварылі аб фарміраванні характару і душы чалавека, заўсёды застаецца недагаворанае, незразумелае. Гэта правільна, як правільна і тое, што чалавек пастаянна будзе імкнуцца як можна глыбей пранікнуць у душу.

Кніга невялікая па аб'ёму. Яна аб выхаванні пачуццяў, аб чалавеку як асобе, яго «я», суадносінах гэтага «я» з цэлым светам. І пра гэта гаварылі ўдзельнікі гутаркі, дзюкуючы аўтару за запрашэнне да роздуму.

А. СІНЧ.

Два гады назад скончыла філалагічны факультэт нашага ўніверсітэта Любоў ТАРАСЮК. Зараз яна — аспірантка кафедры беларускай літаратуры, з'яўляецца кандыдатам у члены ЦК ЛКСМБ. Многія яе ведаюць як паэтэсу. Вершы Л. Тарасюк змяшчаліся ў перыядычным друку, на старонках часопіса «Маладосць».

Л Ю Б

— Не прыбядняйся, Люба, усё супадае поўнасю, — уставіла сяброўка, ладкуючы на стол пішучы парам чайнік.

— Ты што, Валя! Актывіст і вучыцца добра, і пастаянна удзельнічае ў розных пачыненнях грамадскага жыцця, і абавязкова, як пішучы ў газетку, павінен займацца спортам, а я... — Люба вінавата ўсміхнулася, — часам і тройку магу «схапіць»...

Мы пілі чай, спрачаліся.

— Такое адбываецца часта, — пярэчыла Люба. — Працуюць, скажам, усе, а заслуга зробленага прыпісваецца некаму аднаму. Па-мойму, так нельга. У нас на факультэце быў злет студэнцкіх будаўнічых атрадаў. Выбіраюць на ім ганаровы прэзідыум і называюць маё прозвішча як лепшага камандзіра атрада. А чым наш атрад лепшы за астатнія? План выканалі? Дык нам жа, праваднікам цяжкіоў, было лягчэй у параўнанні з тымі, хто працаваў на будоўлях. Гэта аб'ектыўна, тады чаму ж мы лепшыя?

ПРЫЙДУЦЬ — НЕ ПРЫЙДУЦЬ

— Плануючы ў інтэрнаце правядзенне лекцыі, мы не зусім верылі ў іх, — прыгадала Люба. — І васьмі крочу ў інтэрнат з падпалкоўнікам КДБ Кляшанавым, а мяне неадчэпна

праследуе думка: «Бу, чалавекі тры-чатыры. не ўсе ходзяць, а тут чыць дакладчыку: се маўляў, хімія — наву насці, шануе працаві»

Падпалкоўнік прыга са свайго жыцця, а Ногі, як ватныя...

Падымаемся на пабітком, на прынесень ля дзвярэй стаяць. На лягчэй.

Потым былі сустшчынскай, з выкладчгіі Кучынскім. Трэцяк панову — правесці в з удзелам выкладчк камунізму.

— Шчыра кажучы, энюку павялілася ў н лектараў нам шанцуе.

Шанцуе... Што стаіцый ж бываюць цікаА як зрабіць так, каб вымі, пазнавальнымі?

НЯЎРЫМ СЛІВАЯ

Хутка, зграбна, умела. Яна першай заканчвала сваю ба-разну. І, нават не адпачыўшы, адразу ж ішла дапама-гаць адстаючым. І так было ўвесь час нашага знаходжан-ня на «бульбе». Працавала яна, як кажучь, за дваіх. Не-здарма мы яе называлі «хуткай дапамогай».

А калі, змораныя за дзень, мы ішлі дамоў, Марыя і тут не давала нікому сумаваць. Чытала вершы, расказвала

цікавыя гісторыі, змест новых фільмаў і кніг. З ёй са-праўды можна было гаварыць на любую тэму: аб усім яна мела сваю думку, магла па-вердзіць яе пераканаўчымі прыкладамі. Калі трэба бы-ло выпускаць газету, аргані-заваць канцэрт для вяскоў-цаў, Маша і тут была неаб-ходнай.

Яшчэ адна выдатная рыса яе характару — добра-звычлівасць і шчырасць у ад-носінках да таварышаў. З ёю заўжды можна пагаварыць, не тоячыся. Чужыя непры-емнасці яна ўспрымае, як свае, заўсёды імкнецца даць карысную параду.

Кола яе інтарэсаў шыро-кае. Пытанні, якія яе ціка-вяць, самыя разнастайныя.

Вядзе яна і грамадскую дзейнасць. Марыя — член камсамольскага бюро нашай II групы, удзельніца хара-вой капэлы універсітэта.

А нядаўна ў жыцці дзяў-чыны адбылася вельмі ра-дасная падзея. Мітраховіч уступіла ў партыю. Карыс-таючыся магчымасцю, я ха-чу павіншаваць яе і выка-заць упэўненасць, што Ма-рыя не зганьбіць высокае званне камуніста.

Л. ПАУЛЮЧЫК,
студэнтка I курса
журфака.

САМАЕ НЕАБХОДНАЕ

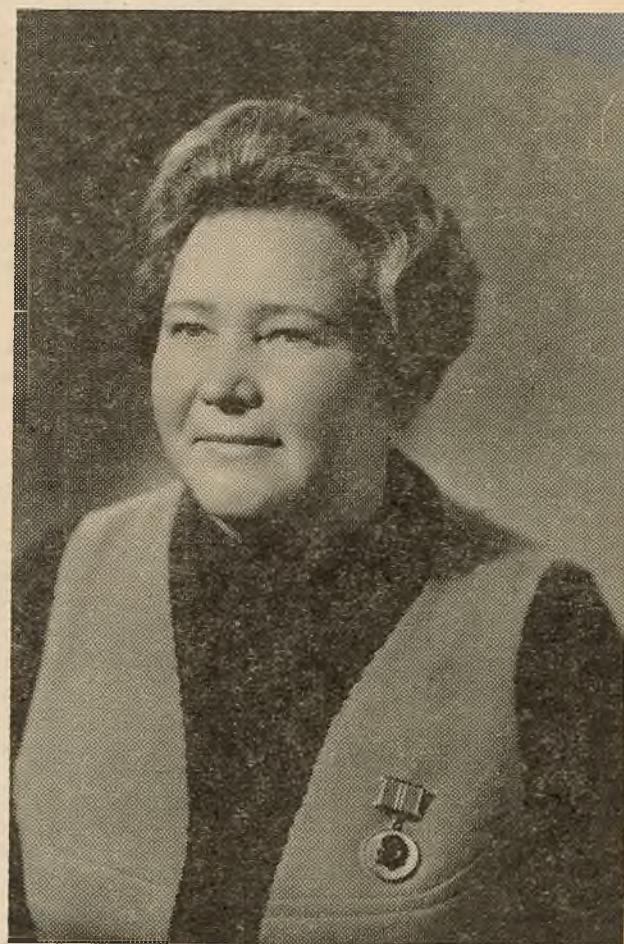
Здаецца, што не пісала ўжо цэлую палову жыцця. І калі сёння ўзялася за свой зашмальцаваны блакноцік, то адчула невыказнае пачуццё ра-дасці. Не, не той звычайнай будзён-най радасці, а радасці творчай. Ал-чуць жа яе можа далёка не кожны...

Кажучь, праца журналіста — кар-таржная. Я не зусім згодна і, нягледзячы ні на што, застаюся пры сваёй думцы: прафесія наша — гэта вялі-кае шчасце. Гэта не звычайнае нейкае рамяство, гэта — як вада, як паветра, як сонца — самае неабходнае, са-мае патрэбнае. І я ніколі не баюся гэтых узвышаных слоў.

Няўдачы, сумненні, раскайванні бу-дуць. Але будзе потым і вялікая ра-дасць за кожнае знойдзенае слова...

Журналіст заўсёды сярод людзей, заўсёды разам з імі. І сэрца сваё ён аддае людзям.

Т. МАНЕНАК.

Ганна Васільеўна Шыбаева вось ужо дваццаць два гады працуе на кафедры фізікі цвёрдага цела ў нашым універсітэце. Яна — кандыдат фізіка-матэматычных на-вук, дацэнт. У час Вялікай Айчыннай вайны Ганна Ва-сільеўна ў радах воінаў-зенітчыкаў абараняла неба на-шай сталіцы — Масквы. Як памяць аб тых незабыўных днях — баявыя ўзнагароды Радзімы. У пераможным сорок пятым яна уступіла ў рады камуністаў. Зараз прымае актыўны ўдзел у грамадскай рабоце: вось ужо на працягу многіх год яна — член мясцовага БДУ, старшыня жыллёва-бытавой камісіі. У калентыве, дзе працуе Ганна Васільеўна, яе ведаюць як чудоўнага ча-лавека і працаўніка, любяць і паважаюць.

«АДНЫМ СЛОВАМ, ПРАЦУЮ»

Тамара Міхайлаўна Пушкарва — малады вучоны, малады навуковы супрацоўнік кафедры неарганічнай хіміі БДУ. Без навукі — па яе прызнанню — не ўяўляе сваё жыццё.

— Навука — гэта работа. Усе дні будзённых, і ад-крыцці не сыплюцца, як манна з неба. Есць мэты, за-дачы, якія трэба пазбавіць магічнай сілы загадкі, таямні-цы... Я, напрыклад, займаюся даследаваннямі фотахімі-чных працэсаў у неарганічных сістэмах, адным словам — працую, дзень за днём... Пройдзе доўгі час, перш чым задача будзе вырашана.

На гэтым Тамара Міхайлаўна звычайна спыняе раз-мову аб сабе і пачынае расказваць аб сваіх сябрах-кале-гах, настаўніках. Яна высокая цэнціч іх веды, вопыт, але больш за ўсё — узвышаючую адданасць навучы.

— На геаграфічным факультэце працуе Вольга Пілі-паўна Якушка, прафесар, доктар навук. Я схіляюся пе-рад яе невычарпальнай энергіяй, жыццёвай сілай і абя-льнясцю.

У маладой жанчыны вырываецца ўздых: а вось яна, маўляў, працуе калі-нікалаў не ў поўную сілу. Шмат часу ўходзіць на кіраўніцтва універсітэцкім саветам маладых вучоных, арганізацый, якая аб'ядноўвае сёння больш 1300 чалавек. Выкананне грамадскай работы абумоўлена ўсёй логікай жыцця. Сама Пушкарва, як малады вучо-ны, чудоўна дасведчана аб усіх праблемах і хваробах гэтага «пераходнага ўзросту» людзей навукі.

...Гэтыя студэнцкія гады! Яны заўсёды вызначаліся самай высокай тэмпературай кіпення душы. Тамара та-ды, акрамя старшынства ў СНТ, вяла камсамольскую ра-боту. Юнацтва неслася ў нейкай алгебры ідэй, спраў і імкненняў. Паступіла ў аспірантуру, стала няхватным лектарам абнома камсамола, членам савета маладых вучоных гарнома, уваходзіла ў прафбюро нафедры, право-дзіла рэйды «Камсамольскага пражэктара»... «Цікава бы-ло б сустрэць вас, Тамара, праз пяць-шэсць гадоў», — сназалі ёй нека.

Пяць-шэсць гадоў прайшлі. Шмат чаго было ў жыцці, шмат...

Гэта сучасны дзелавы чалавек, і як большасць дзе-лавых людзей, яна валодае талентам прыцягваць да сябе усіх, хто яе акружае.

— Савет — мая радасць і гонар. Калі хваляць наго-небудзь з яго членаў, у мяне пачуццё, быццам гэта мне зрабілі прыемнае. Вось так і не заўважыла, як грамад-ская работа стала асабістай справай...

Жанчына напярэва рабочы халат, усміхнулася на раз-вітанне і пайшла, паглыбленая ў свае клопаты.

С. ШЫДЛОУСКАЯ.

МЕЛОДЫЯЙ ГУЧЫЦЬ РАДАСЦЬ

Адным з важных участкаў ра-боты камсамола з'яўляецца ідэйна-маральнае выхаванне моладзі. Но-вы кіраўнік у ім — гэта садруж-насць з дзяржаўным ордэна Леніна акадэмічным Вялікім тэатрам оперы і балета Беларускай ССР.

...Марудна гаснуць агні вяліз-най крышталёвай люстры, зала агортваецца цемрай, ледзь цеп-ляцца свяцільнікі балконаў і бель-этажа, але вось цьмянеюць і яны, і толькі над аркестравай ямай — сноп блакітнага святла. Раптам цішыню залы парушае першы ня-смелы гук. Ён расце, пашыраецца. Яго падхопліваюць усё новыя і но-выя інструменты. Грамчэй! У імгненне напружаны гук рассы-паецца іскрамі іспанскага танца. Загараецца яркае святло. На сцэ-не — Кармэн...

Мы глядзім «Кармэн-сюіту» не ўпершыню. Але кожны раз знахо-дзім у ёй штосьці новае, трапят-кое і хваляючае. Так было і ў гэ-ты вечар, у час аднаго з абанеман-ных спектакляў. (Абанемент дазво-льць 1.200 студэнтам універсітэта пазнаёміцца з беларускай школай класічнай музыкі і танца).

Балет «Кармэн-сюіта» на музы-ку Бізэ-Шчадрына быў пастаўлен кубінскім балетмайстрам Аль-берта Алонса для Маі Плісецкай. На беларускай сцэне гэты спек-такль паспяхова ідзе ў пастаноўцы заслужанага дзеяча мастацтваў БССР, лаўрэата ўсесаюзнага кон-курсу В. Елізар'ева.

Яркі і характэрны вобраз Кар-мэн стварыла лаўрэат міжнародна-га конкурсу Л. Сінельнікава. Вясе-ляя і імклівая, прыгожая і чыста-сардэчная, яна прымусіла паверыць нас у той незвычайны стан чалаве-ка, які так добра выказаў у вер-шах Аляксандр Блок:

И в зареве миров — твоя
безумна младость...
Все — музыка и свет: нет
счастья, нет измен...
Мелодией одной звучит
печаль и радость...
Но я люблю тебя: я сам такой,
Кармен.

...Гэта было сапраўднае свята мастацтва.

А. КАВАЛЁВА,
Т. ЯНЧУК,
студэнткі філфака.

А

меў, як нялёгка ёй было знайсці вырашэнне гэтай праблемы, падабраць да яе ключы. А ўсё ж змагла!

БЫТАВАЯ ПРАБЛЕМА, АЛЕ...

З апошняга пасяджэння студсавета зярнула-ся незадаволеная сабой, з сапсаваным на-строєм. Гаварылі шмат, а справа так і не кра-нулася з месца. Як адказаць на такое звы-чайнае пытанне, якім стрэнучь яе і ў чытал-цы, і на паверсе:

— Ну што, будзе ў хімікаў на паверсе тэ-лэвізар ці не?

Начальства доўгі час запэўнівала: «Тэле-візар паставім і абавязкова». А ў апошні час пачалася іншая гаворка: маўляў, тэлевізар ёсць, але няма для яго месца. У чытальнай зале — нельга, у Ленінскім пакоі — цесна. У такіх моманты яе вочы загараліся іскрын-камі адчаю, яна хвалявалася і становілася асабліва прывабнай.

— Я лічу, будзе тэлевізар! Народ мы не-адчэпны, калі што вырашылі, свайго даб'ём-ся. А тэлевізар — гэта не проста рэч, гэта носьбіт культуры, добрага настрою.

У пакой пастукалі.

— Люба, што нам было па хіміі?

— Люба, я вазьму кнігу.

— Ты разабралася ў заданні? Я зайду па-знай.

— Паслухай, вось такая думка...

На працягу лічаных гадзін у пакой да Любы заходзілі параіцці, спытаць, падзяліцца наві-намі, поспехамі. — Цікава...

КАЛЕКЦЫЯ

Самыя звычайныя рэчы ў пакой маюць свае

цікавыя і непаўторныя гісторыі паяўлення. За гэтымі рэчамі — малыя і вялікія падзеі, лю-дзі. Асабліваю ўвагу Люба ўдзяляе квет-кам, і я з захапленнем слухаю вясёлыя гісто-рыі пра складаны шляхі, якімі яны траплялі на падаконнік.

Позірк мой прыкаваў сваёй незвычайнасцю букет з жоўтых і счыраваных кляновых лістоў, які стаяў побач з кветкамі. Над ім завісала гронка пунсовых ягад рабіны.

Люба дастала з тумбачкі шытак, асцярож-на разгладзіўшы вугалок вокладкі, падала мне.

Шытак пах вёсенню. Яго запаўнялі лісты дрэў: грубаватыя — ад дуба, «арыстакратыч-ныя» — ад клёна. Для шмат якіх залацістых і збранзавельх лістоў хапіла старонак у тоў-стага шытка.

— Збіраю іх даўно, — яна па-хляпачы кіў-нула на незвычайную калекцыю, — са школы пачала. Памятаю, класам мы хадзілі ў асе-ні лес з настаўніцай літаратуры. Потым яна прапанавала нам напісаць верш пра ўбачанае. Урок я прасядзела, грызучы ручку, і амаль пад званок ледзь паспела запісаць некалькі радкоў, якія больш нагадвалі прозу. З тых часоў не пакідаю пісаць пра ўсё, што хвалюе. Надзвычай лёгка пішацца ў восеньскую па-ру лістапада...

***

Я глядзеў на Любу і думаў аб тым, колькі выдатных рыс увабраў у сябе гэты просты, адкрыты, па-дзявочаму сарамлівы і да ўсяго чулы чалавек.

Мікола КУРГАНСКИ.

Людміла ЮР-ЧЫК вучыцца на трэцім кур-се гістарычна-га факультэта

(адрэс яе не ў філасофіі). Па-спяховую ву-чэбу яна су-мяшчае з ак-тыўнай грамад-скай работай. Люда ўвахо-дзіць у састаў камітэта камса-мсла універсі-тэта, яна — член шэфскага сектара.

Фота
А. НИКАЛАЙ-ЧЫКА.

у пер- нятках дзяў- астат- ёй пе- а зяр- пазнае- разуме- каданне та до- д. ожным жэсце. ўсё па- нях.

я дні— якім калі я працуе!

зе сора- му, калі прыйдзе на абавязковы лекцыі. Не станеш жа тлума- я блізка, часу ў абрэз, а, якая патрабуе адда- іх.

— знаёмая смяшынка очках яе вуснаў, — на за гэтым словам? Лек- ція і нясцерпна сумныя. для ўсіх яны былі ціка- разумеў Любу, разу-

ЭКСПЕРЫМЕНТ ПРАЦЯГВАЕЦЦА

ВЫПРАБАВАННЕ КАМАНДЗІРАЎ

Зімовыя студэнцкія атрады ў БДУ ўжо сталі традыцыйнымі. Але гэтай зімой універсітэцкія СБА некалькі адрозніваліся ад мінулагадніх. Іх арганізавалася два: СБА імя акадэміка І. В. Курчатава на базе фізічнага і радыёфізічнага факультэтаў і СБА імя 60-годдзя Кастрычніка на базе факультэта прыкладной матэматыкі. Атрады складаліся з будучых камандзіраў і камісараў летніх будаўнічых атрадаў і павінны былі стаць школай актывістаў СБА.

Фарміраванне атрадаў пачалося ў лістападзе — снежны і да канца снежня было цалкам завершана. У наш атрад увайшлі 22 байцы, мы прыступілі да работы 31 студзеня 1977 года. Улічваючы задачы, якія стаялі перад атрадам, трэба было паказаць будучым камандзірам і камісарам практычны бок арганізацыі жыцця і работы СБА, усё тое, што можа дапамагчы будучым кіраўнікам атрадаў у іх рабоце. З гэтай мэтай былі арганізаваны традыцыйныя ў атрадах «Медыцынскі куток» і «Куток па тэхніцы бяспекі», спецыяльны куток «Табе, камандзір і камісар».

Асабліва запомнілася нам усім павсячэнне ў байцы зімовага СБА, калі сакратар камітэта камсамола ўручыў кожнаму студэнту камсамольскія пцэўкі. Колькі энергіі, энтузіяз-

му і талентаў было раскрыта ў гэты вечар! Ён быў найбольш цікавым з усіх вечароў, якія праводзіліся ў атрадзе.

Штодзённае жыццё нашага атрада не асабліва адрознівалася ад жыцця любога СБА, хаця і былі ў ім свае асаблівасці.

Мы працавалі на будаўніцтве 336-кватэрнага дома, дзе мелі магчымасць пазнаёміцца з рознымі відамі работ, пачынаючы ад бетаніравання і канчаючы мантажом. Так што у кожнага байца, будучага кіраўніка атрада, склалася даволі яснае ўяўленне аб арганізацыі рабочага працэсу і правільнай расстаноўцы байцоў атрада па рабочых месцах. Штодзённа выпускаліся «баявыя лісткі», якія асвятлялі ход сацспарборніцтва ў атрадзе і вызначалі лепшых байцоў.

Ударнай справай нашага атрада мы лічым ремонт студэнцкага інтэрната № 8.

Цікава праводзілі байцы свой вольны час: сустракаліся з ветэранамі студэнцкага будаўнічага руху універсітэта, выпускалі насценныя газеты і фотагазеты, праводзілі вечары адпачынку, выступалі з лекцыямі, сустракаліся з цікавымі людзьмі.

Усю сваю вытворчую і агітацыйна-прапагандысцкую дзейнасць атрад праводзіў пад дэвізам «Уводным аб'ектам дзясцятая пяцігодкі — студэнцкі знак якасці».

Усе байцы праявілі сябе ініцыятыўнымі людзьмі, якія валодаюць добрымі арганізацыйнымі здольнасцямі. Рахункам штаба СБА універсітэта з ліку байцоў нашага атрада былі рэкамендаваны на пасады камандзіраў і камісараў летніх атрадаў 13 байцоў, 3 байцы — на пасады майстроў і 7 — на пасады брыгадзіраў СБА.

За перыяд работы мы асвоілі атрадам 24 тысячы рублёў капіталаўкладанняў. Гэта нямала для зімовага атрада. Усе нашы байцы прадстаўлены да ўзнагароды граматамі абкома, гаркома, райкома і камітэта камсамола універсітэта.

М. ФІЛОНЧЫК,
камісар зімовага СБА
імя акадэміка І. В. Курчатава.

НА ЗДЫМКАХ:

Працоўны дзень пачаўся.

У час адпачынку — сустрэча з ветэранам.

НАС МАРОЗ НЕ ПАЛОХАЎ...

У нашым зімовым будаўнічым атрадзе імя 60-годдзя Вялікага Кастрычніка працавала ўсяго 14 байцоў, але якіх байцоў! Кожнаму па плячу любая справа, кожны гадоў быў у цяжкую хвіліну дапамагчы таварышу, зусім не думваючы аб сабе. З такімі сябрамі, як Вася Гарус, Насця Масейка, адчуваеш сябе больш упэўненым, з імі вяселей працуецца нават у мароз.

Працавалі мы на будаўніцтве цеплатрасы. Рабочыя-будаўнікі абавязаліся закончыць яе да юбілею нашай Радзімы, і мы, дапамагаючы ім, таксама ўнеслі частку сваёй працы ў патрэбную справу. Гэта вельмі здорава: самому пабываць у працоўнай сям'і, адчуць сябе яе маленькай частцінкай. Мы кожны дзень стараліся перавыканаць узятыя атрадам абавязальствы і асвоіць за перыяд работы 13 тысяч капіталаўкладанняў замест запланаваных 11-ці.

Працоўны дзень для байцоў атрада не заканчваўся з канцом рабочага часу. Мы падводзілі вынікі работы за дзень, выпускалі «баявыя лісткі», насценнае, планавалі работу на наступны дзень. Усе справы рашаліся калектыўна.

Вольны час у атрадзе

запаўняўся рознымі цікавымі спраямі. Ці не прыемна пабываць сярод піянераў падшэфнай школы, правесці з імі гутарку ці спартыўную гульню?

Студэнты арганізавалі агітбрыгаду, у якой удзельнічалі ўсім атрадам.

Немалую дапамогу аказваў студэнтам-завочнікам кансультацыйны пункт, які быў арганізаван пры атрадзе.

Шмат цікавага і карыснага далі нам сустрэчы з ветэранам Вялікай Айчыннай вайны, былым студэнтам нашага універсітэта, цяпер дацэнтам кафедры гісторыі БССР Іванам Васільевічам Марчанкам, і са сваімі равеннікамі — студэнтамі геаграфічнага факультэта Казанскага дзяржаўнага універсітэта, удзельнікамі «Снежнага дэсанта».

Зараз, калі палведзены вынікі нашай зімовай работы, высветлілася, што мы асвоілі 15 тысяч рублёў капіталаўкладанняў. Але больш важна тое, што мы бліжэй пазнаёміліся з арганізацыяй СБА, з абавязкамі камандзіраў і камісараў, выконваць якія многім з нас давядзецца гэтым летам.

В. ШУЛЬГАН,
баец атрада
імя 60-годдзя
Вялікага Кастрычніка.

ГАВОРЫЦЬ І ПАКАЗВАЕ ТЭЛЕСТУДЫЯ

— Увага! Пачынае перадачы тэлестудыя факультэта журналістыкі Беларускага дзяржаўнага універсітэта імя Леніна...

Присутнічаючыя выкладчыкі і студэнты ўзіраюцца ў знаёмыя твары на экране, абменьваюцца думкамі. Успамінаюць 1971 год, калі журфак пачаў упершыню свае мясцовыя вучэбныя тэлеперадачы. Тады не было праглядавага кабінета, тэлеэкран уладкоўвалі ў калідоры. У гэтым навучальным годзе факультэт правёў сваю першую тэлеперадачу ў вялікай аўдыторыі. Перадачу, прысвечаную дружбе паміж студэнтамі БДУ і БПІ, падрыхтавалі і вялі студэнты IV курса журфака. Рэжысёрам была Алена Бялова, яе памочнікам — Алена Бахановіч. Аператарскую справу ўзялі на сябе Міхаіл Журавовіч і Марыя Дастанка. Рэдактар — Таіса Алецкая. Уся перадача ішла пад кіраўніцтвам старшага выкладчыка кафедры тэорыі і практыкі радыё і тэлебачання Азы Аляксееўны Плаўнік.

Пасля адбылося абмеркаванне ўбачанага. Здзіўляюча актыўнымі былі ўсе выступаючыя. Раілі студэнтам рыхтавацца загадзя і больш грунтоўна, каб пазбавіцца ад збынтэжнасці і непаладкаў. Старшы выкладчык Г. Бягун прапанаваў выкарыстоўваць у тэлеперада-

чах больш фотаздымкаў, запісы і кінастужкі. Студэнтка А. Бялова падхпіла і развіла гэтую думку:

— Нам хочацца самім рабіць не толькі фотарэпартажы, але і кароткаметражныя фільмы, хроніку.

Відавочна, такая мара мае рэальную глебу. У другім семестры 1977 года ўводзіцца новы прадмет — «Асновы кінажурналістыкі». Ужо зараз вялікім дасягненнем з'яўляецца тое, што студэнты кожнай групы IV курса журфака маюць магчымасць зрабіць па дзве перадачы ў семестр.

У мінулым годзе ядрэнна прайшлі і радыёперадачы, асабліва «Журфак на БАМ» і «Свет нашых захапленняў». Зараз рыхтуецца радыёперадача «Праблемы адпачынку моладзі Кастрычніцкага раёна». Добра падрыхтаваныя, цікавыя радыёматэрыялы ўключаюцца ў праграмы Беларускага радыёвяшчання.

З кожным годам магчымасці падрыхтоўкі вучэбных радыё і тэлеперадач пашыраюцца. Загадчык лабараторыі радыё і тэлебачання Г. Жураўлёў і старшы інжынер лабараторыі Г. Рамашоў зараз у новым коле працэсам і пытанняў: ідзе рэканструкцыя мясцовай вучэбнай тэлестудыі.

Л. АНЦІПАВА.

Наша юрыдычная кансультацыя

ДАПАМОГА НА ДЗЯЦЕЙ

(Да ведама супрацоўнікаў і студэнтаў, якія маюць дзяцей ва ўзросце да 8 год).

У адпаведнасці з Указам Прэзідыума Вярхоўнага Савета СССР ад 25 верасня 1974 года «Аб увядзенні дапамогі на дзяцей малазасяпечаным сем'ям» з 1 лістапада 1974 года ўведзена дапамога на дзяцей сем'ям, у якіх сярэдні сумесны даход за год не перавышае 50 рублёў у месяц на кожнага члена сям'і. Дапамога назначаецца і выплачваецца ў размеры 12 рублёў у месяц на кожнае дзіця да дасягнення ім 8-гадовага ўзросту.

Дапамога на дзяцей назначаецца маці па месцу яе работы ці вучобы. Калі маці не працуе і не вучыцца, дапамога назначаецца маці па месцу работы, службы або вучобы мужа. Маці, якія знаходзяцца ў адпачынку без захавання забеспячэння да спаўнення дзіцяці аднаго года, звяртаюцца за назначэннем дапамогі на дзяцей па месцу іх работы.

Пытанні назначэння дапамогі абмяркоўваюцца на спецыяльнай камісіі. Заявы ў камісію па назначэнню дапамогі падаюцца ад імя маці. У БДУ імя У. І. Леніна заявы прымаюцца па адрасу: вул. Бабруйская, д. 9, п. 41, па аўторках з 9 да 13 і па пятніцах з 14 да 18 гадзін. Тут жа можна атрымаць кан-

сультацыю аб парадку назначэння дапамогі, афармлення дакументаў і па іншых пытаннях, якія звязаны з назначэннем дапамогі на дзяцей.

Да заявы аб назначэнні дапамогі на дзяцей павінны быць прыкладзены:

1. Даведка домакіраўніцтва, ЖБК і выканаўчага камітэта сельскага, пасялковага Савета дэпутатаў працоўных, каманданта інтэрната аб саставе сям'і з указаннем прозвішча, імя, імя па бацьку, сваяцкіх адносін кожнага з членаў сям'і і роду іх заняткаў.
2. Копіі пасведчанняў аб нараджэнні дзяцей.
3. Даведка аб даходах кожнага члена сям'і за студзень — снежань месяца года, папярэднячаючага году звяртання за дапамогай.

Штогод камісія па назначэнню дапамогі пераглядае матэрыялы па назначэнню дапамогі. Для ўзнаўлення выплаты дапамогі неабходна даць у пачатку года даведкі аб даходах членаў сям'і за мінулы год і даведку аб саставе сям'і. Копіі пасведчанняў аб нараджэнні дзяцей, якія маюцца ў асабістай справе па назначэнню дапамогі за мінулы год, не даюцца.

Для атрымання нехапаю-

чых дакументаў заяўшчыку даецца трохмесячны тэрмін. Калі ў гэты тэрмін дакументы пададзены, то дапамога назначаецца з месяца звяртання з заявай і выплачваецца да канца календарнага года незалежна ад змянення даходаў членаў сям'і ў гэтым годзе.

Пры змяненні месца работы, вучобы атрымальнік дапамогі павінен у заяве ў камісію ўказаць адрас новага месца работы, вучобы, і дапамога яму будзе выплачвацца ў гэтай установе.

Палажэннем прадугледжана, што дапамога на дзяцей назначаецца з месяца звяртання за назначэннем дапамогі. Гэта вельмі важна для сям'яў, якія звяртаюцца ўпершыню за назначэннем дапамогі, каб цалкам атрымаць дапамогу. Для сям'яў, якія атрымлівалі дапамогу ў мінулым годзе, існуюць ільготныя тэрміны, але і ім неабходна падаць заяву і дакументы для назначэння дапамогі на новы год.

І. КАЛЯДКА,
адказны за прыём
дакументаў, аспірант
кафедры грамадзянскага
працэсу і працоўнага
права.

В. а. рэдактара В. А. ВОЛЬСКИ,

НАШ АДРАС

Мінск, універсітэцкі гарадок, геаграфічны корпус,
п. 14. Тэлефон 22-07-19.